

FECSKE CSABA

Végképp

szakadék voltál
nekem a vaknak
sötét mélyedben
csontok porladnak
bocsáss meg azért
engem magadnak
megteheted hisz'
te magadnak vagy
hűtlen esztendők
utánad kapnak
magadat immár
végképp lelaktad

Szög a zsákból

kihültek a szavak
mint későn érkező
asztalán a leves

megpróbálsz kihozni a sodromból
húzod az időt
mint falunapon bepálinkázott
legények a kötelet

bárhogy vigyázok
elárulsz
mint szög a zsákból
kibújsz belőlem

Morzsalék

Merénylet

fehéren habzó
kőkénybokor egy rigó
füttye verte föl

Hold

égen imbolygó
odémás öreg hold te
tudod ami volt

Hiúság

Patakra hajló
zsenge fűzek bámulják
tükörképüket

Ajándék

azt adtad nekem
ami terhedre volt már
a hűségedet

Barkák

bundás kis kesztyűk
a fűz vékony ujjain –
hát nem tavasz van

Gazégetés

égetik a gázt
égbe menekül a füst
lelke a kertnek

Őszi éj

kigyulladnak a
csipkebogyók virrasztó
őszi éjszaka

Remény

villámsújtotta
fa megnyomorodtál de
rügyeid bíznak

Szeretettel köszöntjük a 70 éves Fecske Csabát!